

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ændringen af § 24, stk. 1, indebærer, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af modtageanlæg udvides til også at omfatte modtagelse af ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer. Typiske ozonlagsnedbrydende stoffer i denne sammenhæng er halon, der har været anvendt til skibenes brandslukningsanlæg og chlorfluorcarboner (CFC), der anvendes i skibenes køleanlæg. Endvidere udvides kredsen af virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen og som kan pålægges at etablere modtageanlæg, til at omfatte skibsophugningsanlæg.

Hjemlen vil blive udmøntet i en bekendtgørelse om forebyggelse af forurening af luften fra skibe. I denne vil havne, herunder havne, der udfører reparationer, samt skibsophugningsanlæg blandt andet kunne pålægges at etablere en ordening til modtagelse af ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer. Det vil i praksis ikke være havnene, der håndterer de ozonlagsnedbrydende stoffer eller udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer, men de allerede eksisterende ordninger til håndtering af henholdsvis halon og CFC. Havnene vil som hovedregel blot kunne henvise til disse ordninger. Den eksisterende hjemmel i § 24, stk. 3, tænkes anvendt til at pålægge skibene at aflevere ozonlagsnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder ozonlagsnedbrydende stoffer til en sådan ordening.

Overtrædelse af reglerne i den nye bekendtgørelse vil kunne straffes i henhold til den gældende havmiljølov.

Til nr. 2

Med denne bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler, der vil kunne pålægge ejere eller brugere af platforme en overvågnings- og egenkontrolforpligtelse i forbindelse med efterforskning og produktion af kulbrinter.

Der foretages i dag overvågning på udvalgte felter i Nordsøen på grundlag af den gældende bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984 om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg. Det er imidlertid tvivlsomt, om der på grundlag af den gældende bekendtgørelse i en udledningstilladelse vil kunne stilles vilkår, der opfylder de i OSPAR vedtagne retningslinier. Det er på baggrund heraf, den foreslåede hjemmel skal ses.

Bemyndigelsen tænkes udmøntet i en revideret bekendtgørelse om udledning af stoffer og materialer. Det er her hensigten, at ejere eller brugere af platforme i forbindelse med en tilladelse til at foretage udledning skal kunne pålægges et vilkår om for egen regning at foretage overvågning af platformens indvirkning på havmiljøet som følge af udledninger i overensstemmelse med de i OSPAR vedtagne retningslinier, således som de er beskrevet i de almindelige bemærkninger. Ved havmiljøet forstås såvel havbund, vandmiljø og biologiske ressourcer, herunder fisk, fugle og anden flora og fauna. Det skal således fremgå af vilkåret, at ejeren eller brugeren skal kunne pålægges at foretage overvågning af havmiljøet både før, under og efter den tilladte udledning. Overtrædelse af vilkår i en udledningstilladelse fastsat i medfør af den nye bekendtgørelse vil kunne straffes i henhold til den gældende havmiljølov.

Til nr. 3

Den foreslåede hjemmel tænkes i en ny bekendtgørelse anvendt på en sådan måde, at brændstofleverandøren i forbindelse med leveringen af brændstof til skibet skal udlevere en bunkerleveringsmeddelelse, i hvilken leverandøren, udover at angive mængde og type af det leverede brændstof, også bekræfter, at det leverede brændstof overholder de krav, der er fastsat i bekendtgørelsen med hensyn til svovlindhold, kvalitet m.m. Det tænkes i bekendtgørelsen bestemt, at leverandøren skal udlevere en kopi af denne dokumentation til skibet, herunder en repræsentativ prøve af den leverede olie. Derudover er det tanken, at det i bekendtgørelsen fastsættes, at leverandøren skal opbevare en kopi af leveringsmeddelelsen i et antal år. Overtrædelse af reglerne i den nye bekendtgørelse vil kunne straffes i henhold til den gældende havmiljølov.

Til nr. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 og 17

Ved kongelig resolution af 11. juni 1999 er ressortansvaret for den statslige maritime miljøovervågning og håndhævelse samt den statslige maritime forureningsbekæmpelse til søs overført fra den daværende miljø- og energiminister til forsvarsministeren med virkning fra den 1. januar 2000. Ressortoverførslen er sket i forlængelse af tidligere overførsler af driftsansvaret på dette område fra Miljøministeriet til Forsvarsministeriet.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensændring som følge af en tidligere lovændring, jf. lov nr. 435 af 10. juni 1997 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. Ved